

Contaminació acústica

Control del soroll d'establiments en el règim de comunicació

El marc normatiu que ha substituït la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'Administració ambiental desglossa en diverses normes sectorials els criteris per a la tramitació d'autoritacions, permisos, llicències i comunicacions per al control administratiu de l'obertura de nous establiments i la modificació dels existents.

ANTONI ALSINA SÁNCHEZ, tècnic municipal de l'Ajuntament de Terrassa | Text

32

Emparant-se en la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i amb l'objectiu de desenvolupar el primer dels seus principis bàsics de facilitar la llibertat d'establiment i la llibertat de prestació de serveis a la UE, moltes de les activitats han quedat sotmeses al règim de comunicació prèvia, sense possibilitat que puguin subjectar-se novament al règim de permís o llicència mitjançant ordenances municipals.

El règim de comunicació pretén simplificar la tramitació i abreujar els terminis per tal que l'administrat que vol iniciar una activitat pugui justificar davant l'Administració que el seu establiment compleix les condicions tècniques o administratives generals que li són d'aplicació en matèria de seguretat, sa-

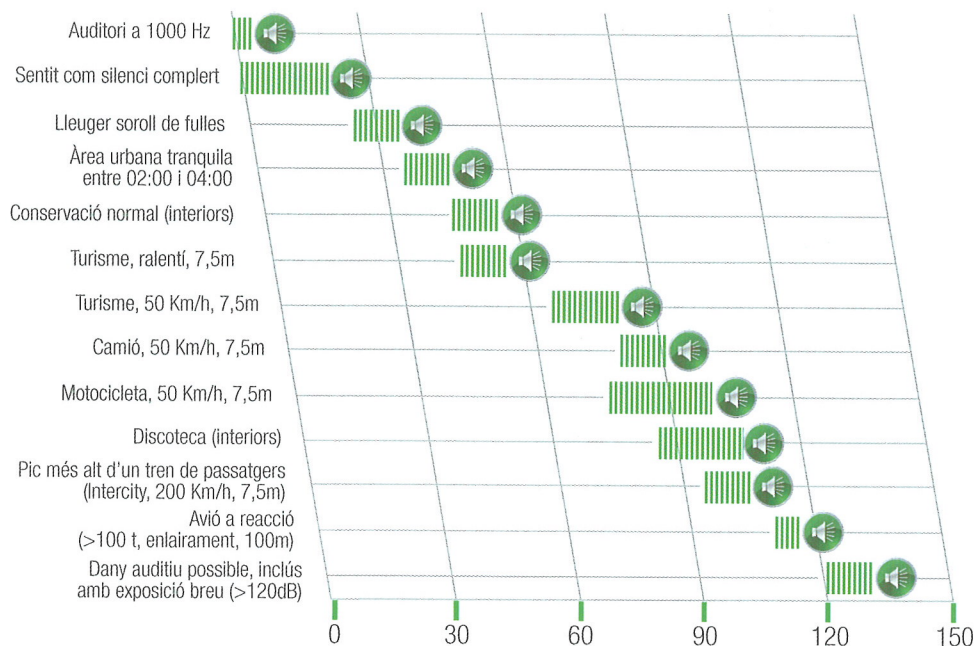
SHUTTERSTOCK

lut i protecció del medi ambient, i les condicions particulars quan hi ha instal·lacions amb una reglamentació específica que així ho disposa. En cap cas aquest règim suposa disminuir o suavitzar el compliment dels requeriments legalment establerts, atès que els reglaments aplicables segueixen exigint que es compleixin les mateixes condicions independentment de si una activitat està subjecta al règim de llicència o al de comunicació.

El règim de comunicació comporta una disminució de la capacitat de l'Administració local d'efectuar un control preventiu en la implantació de noves activitats o la modificació de les existents, ja que no pot condicionar-ne el funcionament a l'adopció de mesures correctores mitjançant una resolució d'atorgament de llicència. No obstant això, des del meu punt de vista, no tan sols no s'ha de renunciar a exercir aquest control, que és la primera de les competències sobre contaminació acústica que el Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos, atribueix als ajuntaments, sinó que caldria ser encara més rigorós en exercir-lo en el procés de revisió

Les fonts del soroll a Barcelona

Els habitants d'una ciutat com Barcelona estan exposats a sorolls de moltes i diverses procedències: soroll ambiental, soroll domèstic i soroll laboral

de la documentació que acompanya la comunicació, i a l'hora d'acceptar-la, ja que una vegada acceptada no hi ha possibilitat de fer rectificacions abans de l'inici de l'activitat. El projecte i el certificat amb les comprovacions *in situ* de l'aïllament acústic d'un local, per exemple, es presenten tots a la vegada, quan es fa la comunicació, acabades les obres i instal·lacions.

Quan una activitat inicia el seu funcionament sense disposar de les mesures correctores necessàries per evitar que el soroll que genera produeixi molèsties al veïnat i aquestes acaben en denúncia davant l'Administració, ens trobem que:

— Pel que fa l'Administració, s'ha d'incoar un expedient disciplinari, havent primer de proveir-se de proves si els nivells so-

nors que rep el veí afectat superen els nivells límit establerts. Cal realitzar inspeccions, informes, requeriments, notificacions, revisar noves documentacions, imposar sancions, precintar aparells o activitats, etc. El procediment per resoldre un problema de soroll pot durar mesos i, fins i tot, anys. I cal tenir present que el primer pas, que és disposar de l'informe d'inspecció que indica que s'incomplixen els valors límit que disposa la legislació, necessari per iniciar el procediment, no sempre és fàcil d'aconseguir, atesa la complexitat tècnica dels procediments de mesura i avaluació que estableix el Decret 176/2009.

— Pel que fa al veí, comença un veritable calvari. Haver de suportar un soroll que envaeix la intimitat

del domicili, sense tenir cap possibilitat de control de la font sonora, sovint pertorbadora en les hores de descans, haver d'adreçar-se al promotor de l'activitat per posar-lo al cas del problema i, a vegades, acabar enfrontant-s'hi, fer denúncies i gestions davant l'Administració perquè actuï, davant el Síndic de Greuges si no li fan cas i, cada vegada més, davant els tribunals, en una tendència que va en augment, no és gens agradable. La dilació en el temps per arribar a la solució d'un problema de sorolls provoca que, més enllà de la molèstia inicial, acabin produint-se danys psicosomàtics. Arribat un punt, encara que s'aconsegueixi solucionar el problema, el veí que l'ha patit pot desenvolupar una obsessió que no li permet supe-

El certificat amb les comprovacions de l'aïllament acústic d'un local o l'estudi d'impacte acústic s'han de presentar amb el projecte de nova activitat

34

rar-la i segueix vivint angoixat pel problema que ha patit.

- Pel que fa al titular de l'activitat, també comença un període d'incertesa i inquietud. Hauré de tancar per fer les obres? Ho podré pagar? Em tancaran l'activitat? Em posaran una multa? Com influirà en el funcionament de l'activitat si he de tancar mentre duren les obres?

Vist això, crec que tots vostès estaran d'acord que la millor solució a un problema és que aquest problema no s'acabi produint. Cada hora de treball invertida en control preventiu pot estalviar-ne més de vint en control correctiu. I el cost de les obres o mesures correctores que caldrà adoptar per resoldre un problema quan ja s'ha produït superarà amb escreix el cost que hauria tingut en cas d'implantar-se

des del començament, ja que hi haurà obres i instal·lacions que caldrà fer-les dues vegades.

És important, doncs, que les ordenances municipals reguladores dels sorolls i les vibracions concretin quines activitats han de presentar projecte/estudi acústic, quin n'ha de ser el contingut mínim i quan s'han de fer comprovacions *in situ* abans de l'inici de l'activitat. D'aquesta manera, el tècnic projectista anirà més segur en la seva actuació en tenir més definits els requeriments de l'abast del seu treball, li serà més fàcil defensar-lo davant el seu client i evitarà la sorpresa desagradable de veure que la documentació que ha preparat per acompanyar la comunicació li és rebutjada.

Més que mai, és necessari que l'actuació de l'enginyer tècnic industrial que intervé en el procés d'implantació o modificació d'activitats en la

vessant del control del soroll sigui rigorosa i professional, tant en el cas del tècnic que des de l'exercici lliure fa els projectes, els estudis tècnics i la direcció d'obra, tant com en el que ho fa des de l'Administració supervisant-los. Malauradament, massa sovint em trobo amb actuacions de companys que fan un mal terrible al conjunt de la professió quan fan projectes i no saben ni sumar decibels, quan certifiquen l'aïllament acústic d'un local i desconeixen el procediment que cal seguir per mesurar-lo. Atenció amb això, perquè més enllà de la possibilitat de trobar-se individualment davant la justícia per respondre per una mala pràctica professional, com a col·lectiu ens podem trobar davant una retallada de competències perquè en conjunt hàgim perdut credibilitat. Em refereixo al fet que l'Administració cada vegada més requereix que les mesures de so-

roll siguin realitzades per entitats d'inspecció i laboratoris acreditats.

El veí de l'activitat que comença sense problemes mai ens ho agrairà, ja que mai serà conscient del problema que li hem estalviat. El veí que ha patit el problema mai l'oblidarà, per més esforços que hàgim esmerçat per posar-hi solució. I, fins i tot, és possible que aquell cas que triga massa a solucionar-se transcendeixi als mitjans de comunicació i tingui un ressò mediàtic que busqui el desprestigi de l'actuació municipal, encara que aquest sigui un cas excepcional, un de cada cent que s'encalla per diverses circumstàncies.

Des de l'Administració, com podem valorar l'eficàcia de la feina ben feta, del control preventiu? La feina que no s'explica passa desapercebuda i no es valora. Si un any obrim deu expedients més que l'any anterior per molèsties de soroll, hem treballat més? Hem estat més eficaços? Doncs potser hem hagut de treballar més per donar resposta a un nombre més gran de queixes, però probablement haurem estat menys eficaços perquè un nombre

CONCLUSIONS:

En el règim de comunicació prèvia d'activitats:

- Els requeriments quant a les condicions de seguretat, salut i protecció del medi ambient són els mateixos que en el règim de llicència.
- El certificat amb les comprovacions *in situ* de l'aïllament acústic d'un local o l'estudi d'impacte acústic de l'activitat es presenta, juntament amb el projecte.
- Es demana als enginyers tècnics industrials que elaborin projectes i estudis acústics i que emeten certificats una actuació rigorosa i professional. L'enginyer és responsable de la instal·lació, de la mateixa manera que ho és el titular.
- L'Administració municipal ha d'exercir igualment el control del soroll de les activitats, ja que és una matèria de la seva competència.
- El control preventiu en la revisió de la documentació evita que males pràctiques professionals s'acabin traduint en problemes i estalvia patiment als veïns.
- Les males pràctiques professionals individuals dels enginyers tècnics industrials lesionen el prestigi del col·lectiu i poden suposar, a la pràctica, una retallada de les competències.

més gran de casos ha acabat en denúncia, i potser algunes s'haurien pogut evitar amb el degut control preventiu. L'estadística ben feta ens ajudarà a valorar l'eficàcia del control preventiu (per exemple: de cada cent noves obertures cinc han tingut denúncia, quan l'any anterior van ser set).

Si no hi ha cap pas enrere avancem cap a un sistema cada vegada menys tutelat per l'Administració. En el règim de comunicació s'espera que l'enginyer s'avanci als problemes aportant solucions d'acord amb el coneixement, l'experiència i una estranya qualitat que ens defineix com a col·lectiu: l'enginyer. ■

Sprint Copy
LA SEVA IMPREMTA

Preimpresió
composició, maquetació, disseny gràfic, proves en color, escaneig, retoc d'imatge, redacció...

Impressió
publicacions, impresos comercials, revistes, flyers, catàlegs, fullets, papereries...

Postimpresió
plastificacions, reserves UVI, stamping, "troquelats", manipulacions, encapsulacions, relleus en sec, enquadernacions de revistes i llibres...

Impressió digital
impressió digital, fotocòpies digitals b/n i color, plànols, duplicació i impressió CD / DVD, cartelleria digital, muntatge en foam i PVC, vinils de tall, estructures...

Aquest estiu lluiran els teus colors i els seus també

Vine a Sprint Copy i gaudeix del servei d'impressió més complet al millor preu.

Còrsega, 546 · 08025 Barcelona · Tel. 934 463 900 · sp@sprintcopy.com · www.sprintcopy.com